

MACIEJ KALENKIEWICZ

WSPÓŁTWÓRCA CICHOCIEMNYCH

PS. „KOTWICZ”, „BÓBR”, „KOTWICA”, „MACIEJ”

1906-1939 Maciej Kalenkiewicz urodził się 1 lipca 1906 r. w Pacewiczach (pow. Wołkowysk, woj. białostockie). W 1924 r. wstąpił do Oficerskiej Szkoły Inżynierii w Warszawie. Po jej ukończeniu służył w 1. Pułku Saperów Legionów im. Tadeusza Kościuszki w Modlinie jako dowódca plutonu. W czasie kampanii polskiej 1939 r. w stopniu kapitana walczył w Suwalskiej Brygadzie Kawalerii, a następnie w Brygadzie Rezerwowej Kawalerii „Wołkowysk”, biorąc udział w potyczkach z Niemcami i Sowiecami.

1939-1940 Po klęsce wrześniowej nie złożył broni i służył w Oddziale Wydzielonym Wojska Polskiego pod dowództwem mjr. Henryka Dobrzańskiego „Hubala” jako szef sztabu i zastępca dowódcy. W grudniu 1939 r. Kalenkiewicz przedostał się do Francji, a po ewakuacji rządu RP do Wielkiej Brytanii w czerwcu 1940 r., wraz z kapitanem Janem Górskim (ps. „Chomik”) tworzył lotniczą łączność z krajem oraz polskie wojska spadochronowe. Jako instruktor brał udział w szkoleniu elitarnego oddziału żołnierzy-dywersantów, tzw. cichociemnych, którzy mieli wspierać wysiłek konspiracyjny Polskiego Państwa Podziemnego.

1941-1943 W nocy z 27 na 28 grudnia 1941 r., w ramach operacji lotniczej krypt. „Jacket”, Kalenkiewicz został zrzucony nad krajem. W okupowanej Polsce pracował w KG ZWZ w Warszawie jako kierownik referatu operacyjnego w Oddziale III Operacyjnym. W sierpniu 1943 r. kierował akcją zdobywania strażnic niemieckich na granicy Rzeszy i Generalnego Gubernatorstwa.

1944 W lutym 1944 r. Kalenkiewicz został mianowany inspektorem w Okręgu Nowogródek AK i przejął wkrótce dowodzenie nad Zgrupowaniem „Nadnie-meńskim”. Był jednym z pomysłodawców operacji „Ostra Brama”, mającej na celu zdobycie Wilna połączonymi siłami Okręgów Nowogródek i Wilno przed nadciągającą Armią Czerwoną. Po jej wkroczeniu na dawne Kresy Wschodnie prowadził walkę partyzancką, w wyniku której został ranny i stracił prawą rękę, co uniemożliwiło mu bezpośredni udział w tej akcji. W sierpniu tegoż roku został mianowany dowódcą Podokręgu Nowogródzkiego AK i awansowany na podpułkownika.

Zginął 21 sierpnia 1944 r. w bitwie pod Surkontami (pow. Lida, woj. nowogródzkie) w nierównej walce z siłami sowieckimi, dowodząc oddziałem polskim i tam został pogrzebany. Odznaczony m.in. dwukrotnie Virtuti Militari V kl., dwukrotnie Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami i Krzyżem Armii Krajowej.

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

Oddział w Szczecinie